

A VIII. Fitt-Lesz Halom! **Egy nap a jókedv és a mozgás jegyében!**

Egyesületünk, a Szigethalmi TE lelkes csapata élükön Lang Mónika, mint organizátor február 21-én immár nyolcadik éve fújta meg ama képzeletbeli harsonákat, melynek hangjaira 400 lelkes szervező, sportoló és sporttal csak most ismerkedő magonc találkozott össze Szigethalmon a Gróf Széchenyi Általános Iskola környékén (bizony elfoglaltuk az épület mellett a környező utcákat is). A folyosókon nyomakodva a helyszínek közt gyakran éreztem magam szardíniának.

Egyesületünk már régóta vallja azt, hogy egy sporteseménynek nem személyeket, hanem családokat kell kiszolgálnia. Ne csak apa vagy anya, hanem a komplett família mozogjon, és ezzel együtt örüljön együtt. Hiszen épp testben, épp lélek, abban pedig épp család és épp jövő! Ugye nem gondolkodunk rosszul?

Mivel is kezdődhetne egy ilyen „fesztivál”? Aki a futásra tippelt- nyert. A 4 kilométeres hóban-sárban futás az „Ébredj Szigethalom!” nevet kapta. No, aki végigcuppogta a távot az felkelt. Imi bá (Kenyér Imre örökifjú sporttársam- a szó legnemesebb értelmében) közli, hogy itt cuppogtál velünk!

Az ébresztő átmozgatás után háromféle freccsent szét a mozogni vágyók (Istenem' be szép leírni- hát még látni) népes tábora. A kismamák és porontyaik a bukfenctornán, az apukák az asztalitenisszel majd a dartsszal, míg amazonjaik az aerobik órákkal üthették el idejüket és egy klasszikust idézve „égethették a zsírt”. Engem, aki szabadon csapongtam különösen az aerobik varázsolt el. Férfitársaim! Ez az, amit látni kell! (egyesek szerint „csinálni”) no, de nagyban rontja az esztétikai élményt a verejtékcsapp a szemben és a reszkető szemgolyó.

Nem titok: a csúcs a Kango Jump. Valami fura futurisztikus valami, ami a profiknak mennyei örömet, másoknak mozgásszervi problémákat okoz. No, de ezt látni kell!

A nap folyamán még volt táncbemutató, ismerkedés a küzdősportokkal (hogy rosszmájú legyek – a résztvevők felsegítésével, összesöprésével), kosárlabda, csocsó, sprintverseny. A nap „fénypontja”- amit én egyik kedvenc filmem után a SAS leszáll órának neveztem- Szentgyörgyi Rómeó órája volt.

Most illenék felsorolni a sok-sok verseny nyerteseit (akik előtt mélyen meghajolva megemelem futósatyakom), de én úgy gondolom ezen a napon mindenki nyert és nem csak erőt, egészséget (mint katonáék), hanem sok vidám pillanatot, leendő edzőtársakat, barátokat.

Mert nekünk erről szól a sport: Nevetve közösen „égetni...”

Úgy gondolom a résztvevők közül sokan már most „égnek” a vágytól, hogy 2010 februárjában ott legyenek a IX. Fitt-Lesz Halmon!

Nád Béla

